

Bewolking, regen en wind bederven Zonnebeekse Warme Wijntocht

Geschreven door Kastaar
zondag 27 november 2011

Het is een winderige Novemberdag als wij ons aanbieden in O.C. 'T Zonnerad, traditioneel de uitvalsbasis van de Drevetrotters Zonnebeke, die er vandaag hun eerste Warme Wijntocht organiseren uit een reeks van vier. Voor onze 14km gaat het richting heksendorp Beselare, alwaar we ons op sommige ogenblikken in een mythische heksensfeer wanen.

We worden ogenblikkelijk het Lotegat opgestuurd, een open braakliggend en licht golvend herfstlandschap. Gelukkig wordt de omgeving mooi aangevuld met enkele boerderijen, die zowat een stukje levensader van de streek gaan vormen. Een beetje dalend en stijgend gaat het de richting uit van de Polygoon. Alwaar we meteen herinnerd worden aan de gruwelen der Eerste Wereldoorlog en de slag om het Polygoonbos op 26 september 1917. Gelukkig ligt het geheel inmiddels vreedzaam ingekaderd in een prachtig herfstdecor.

Het Polygonebos ook wel Den Doel genaamd, beslaat een oppervlakte van 80ha. bos en is eigendom van het agentschap Natuur en Bos. Een ideale omgeving voor urenlang wandelplezier, laverend langs feeëriekke rechte dreven, merkwaardig genoeg langs de ene kant allemaal loofbomen en de andere zijde naaldbomen. Het is een menselijke ingreep die dit verwezenlijkte, met bedoeling een inheems loofbos te creëren. Het is ook een belangrijke broed- en rustplaats voor roofvogels van de streek. Sperwers, torenvalken, buizerds, boomvalken zijn er regelmatige gasten. Ook hazen en konijnen, vossen, wezels, bunzings en hermelijnen vertoeven er, alleen krijgen we die vandaag niet te zien. Verschillende amfibieën vinden er een geschikte biotoop in de doorstromende Polygonebeek en enkele waterplassen.

Het zijn de infoborden die voor de nodige uitleg zorgen, terwijl de gevallen bladeren onder onze voeten ritselen. De Oude Kortrijkstraat wijst ons de richting uit van de Reutel, ligt golvend passeren we het vogel- en natuurreservaat De Wielewaal. Waarna een veldweg lang stevig opklimmend ons bijna ongemerkt Beselare inloodt. Twee heksenbeelden wijzen erop dat het dorp in vorige tijden te maken had met toverij en heksenpraktijken. Heksen werden dan voorgesteld als lelijke oude wijven die een verbond hadden gesloten met de duivel. Ze hoorden thuis in een tijdperk van zwarte magie en bijgeloof. De opperheks Sefa Bubbels is inmiddels verhuld in een standbeeld pronkend op het marktpleintje.

Zowaar laten de Beselaarse heksen van zich horen, de wind wakkert aan, een lichte miezerige motregen maakt het wandelen er niet aangenamer op. Gelukkig wenkt de centrale rustpost in hoe kan het ook anders Den Heksenketel. Na de rust valt de regen inmiddels met harde drommen ... geen aangenaam gevoel als je het ons vraagt. Gelukkig blijft de wandeling bekoorlijk in de richting van de Molenaarselst . Midden het landschap treffen we een indrukwekkende hoeve met imposante toren als we een tijdlang een kanjer van onverhard volgen. Tenslotte brengt de Berten Pilstraat ons terug feilloos op het grondgebied Zonnebeke, Dr SC. Berten Pil was een scheikundige en Vlaams schrijver geboren in Zonnebeke in 1892 en overleden in Mortsel in 1940. Wacht nog een passage langsheen het Zonnebeekse kasteelpark met zijn kasteel in Normandische stijl. Thans is het Passchendaale 1917 museum er gevestigd, met een beeld en anekdotes omtrent de eerste wereldoorlog en de afschuwelijke slag om Passendale.

De heerlijkheid van een geurig warm wijntje komt ons wat later zo tegemoet. De ideale opkikker in dit kille regenmoment na een afwisselende, natuurvolle en geschiedkundige wandeling. Inmiddels gonst het van de gezelligheid in 't Zonnerad, geen wonder want men noteerde om en bij de 1400 deelnemers.